

IV

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

DECIZIA NR. 94/06/COL A AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE A AELS

din 19 aprilie 2006

privind modificarea pentru a cincizeci și șaptea oară a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutorului de stat

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS ⁽¹⁾,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul privind Spațiul Economic European ⁽²⁾, în special articolele 61-63 și protocolul 26,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție ⁽³⁾, în special articolul 24 și articolul 5 alineatul (2) litera (b) și articolul 1 din partea 1 a protocolului 3,

ÎNTRUCÂT, conform articolului 24 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea pune în aplicare dispozițiile Acordului SEE cu privire la ajutorul de stat,

ÎNTRUCÂT, conform articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea va emite notificări sau orientări privind chestiunile abordate în cadrul Acordului SEE, în cazul în care acest acord sau Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede astfel în mod expres sau în cazul în care Autoritatea consideră acest lucru necesar,

REAMINTIND normele procedurale și de fond în domeniul ajutorului de stat ⁽⁴⁾ adoptate la 19 ianuarie 1994 de către Autoritate ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Denumită în continuare „Autoritatea”.

⁽²⁾ Denumit în continuare „Acordul SEE”.

⁽³⁾ Denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”.

⁽⁴⁾ Compilația notificărilor, orientărilor etc. adoptate de Autoritate în acest sens este denumită în continuare „Orientări privind ajutorul de stat”.

⁽⁵⁾ Publicată inițial în JO L 231, 3.9.1994, p. 1, și în Suplimentul SEE nr. 32 la acesta la aceeași dată. O versiune actualizată a Orientărilor privind ajutorul de stat este disponibilă pe site-ul internet al Autorității: www.eftasurv.int

ÎNTRUCÂT, conform punctului II din titlul „GENERALITĂȚI” de la sfârșitul anexei XV a Acordului SEE, Autoritatea trebuie să adopte, după consultarea cu Comisia Europeană, documente care să corespundă celor adoptate de către Comisia Europeană,

ÎNTRUCÂT Comisia Europeană a emis Recomandarea 2003/361/CE ⁽⁶⁾ a Comisiei privind definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii, care înlocuiește Recomandarea anterioară 96/280/CE a Comisiei ⁽⁷⁾ privind definiția întreprinderilor mici și mijlocii,

ÎNTRUCÂT fostul capitol 10 din Orientările privind ajutorul de stat, care cuprindea Recomandarea 96/280/CE a Comisiei, a fost eliminat de către Autoritatea de Supraveghere a AELS prin Decizia nr. 198/03/COL din 5 noiembrie 2003 ⁽⁸⁾ datorită faptului că noua definiție a IMM-urilor, stabilită în noua Recomandare 2003/361/CE a Comisiei, fusese de asemenea încorporată în anexa la un nou regulament de exceptare pe categorii a ajutoarelor pentru IMM-uri ⁽⁹⁾,

⁽⁶⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

⁽⁷⁾ JO L 107, 30.4.1996, p. 4.

⁽⁸⁾ JO L 120, 12.5.2005, p. 39.

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutorului de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (JO L 10, 13.1.2001, p. 33), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 364/2004 al Comisiei (JO L 63, 28.2.2004, p. 22). Ambele regulamente au fost încorporate în secțiunea 1f din anexa XV la Acordul SEE prin Decizia nr. 88/2002 a Comitetului mixt (JO L 266, 3.10.2002, p. 56 și Suplimentul SEE nr. 49, 3.10.2002, p. 42) și Decizia nr. 131/2004 a Comitetului mixt (JO L 64, 10.3.2005, p. 67 și Suplimentul SEE nr. 12, 10.3.2005, p. 49).

ÎNTRUCÂT definiția IMM-urilor servește ca instrument general de referință în cadrul Orientărilor privind ajutorul de stat, care conține mai multe referiri la definiția IMM-urilor, Autoritatea consideră utilă încorporarea în cadrul Orientărilor privind ajutorul de stat a noii definiții a IMM-urilor, stabilită în noua Recomandare 2003/361/CE a Comisiei,

ÎNTRUCÂT definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din noua Recomandare 2003/361/CE a Comisiei trebuie prin urmare să fie preluată în Orientările privind ajutorul de stat sub forma unui nou capitol 10,

ÎNTRUCÂT alte capitole din Orientările privind ajutorul de stat fac referire la definiția anterioară a întreprinderilor mici și mijlocii dată în fostul capitol 10 și trebuie prin urmare modificate pentru a face referire la noua definiție a microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii,

REAMINTIND faptul că Autoritatea a consultat Comisia Europeană cu privire la încorporarea Recomandării 2003/361/CE a Comisiei în cadrul Orientărilor privind ajutorul de stat,

REAMINTIND faptul că Autoritatea a consultat statele AELS în privința acestui subiect prin scrisorile adresate Islandei, Principatului Liechtenstein și Norvegiei datele 7 februarie 2006,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările Autorității privind ajutorul de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol 10 privind definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii. Noul capitol 10 este anexat la, și face parte integrantă din, prezenta decizie.

Celelalte capitole din Orientările privind ajutorul de stat care fac referire la definiția anterioară a întreprinderilor mici și mijlocii, stabilită în fostul capitol 10, se modifică pentru a face referire la noua definiție a microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii, stabilită în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei.

Noul capitol 10 se aplică de la adoptarea sa de către Autoritate.

Articolul 2

Statele AELS sunt informate printr-o scrisoare, care va include un exemplar din prezenta decizie și din noul capitol 10 aici anexat din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

Articolul 3

Comisia Europeană este informată, în conformitate cu litera (d) din protocolul 27 la Acordul SEE, prin transmiterea unui exemplar din prezenta decizie și din noul capitol 10 aici anexat din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

Articolul 4

Decizia, inclusiv anexa acesteia, se publică în Secțiunea SEE și în Suplimentul SEE al *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 19 aprilie 2006.

Pentru Autoritatea de Supraveghere a AELS

Bjørn T. GRYDELAND
Președinte

Kurt JAEGER
Membri al Colegiului

ANEXĂ

„10. AJUTOR PENTRU MICROÎNTEPRINDERI ȘI ÎNTEPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII (IMM-URI)

10.1. Introducere

1. Fostul capitol 10 conținea încorporarea Recomandării 96/280/CE ⁽¹⁾ a Comisiei privind definiția întreprinderilor mici și mijlocii. Din cauza unui număr de dificultăți de interpretare care au survenit în aplicarea Recomandării 96/280/CE a Comisiei și în urma observațiilor primite de la întreprinderi, s-a solicitat efectuarea unui număr de modificări la Recomandarea 96/280/CE a Comisiei. Cu toate acestea, din motive de claritate, Comisia a decis mai degrabă înlocuirea Recomandării 96/280/CE a Comisiei cu o nouă Recomandare 2003/361/CE a Comisiei, care conține o nouă definiție a microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (denumite în continuare «IMM-uri»).
2. Autoritatea de Supraveghere a AELS a eliminat capitolul 10 anterior (care încorporează Recomandarea 96/280/CE a Comisiei) prin Decizia nr. 198/03/COL din 5 noiembrie 2003 ⁽²⁾, datorită faptului că noua definiție a IMM-urilor, stabilită în noua Recomandare 2003/361/CE a Comisiei, fusese de asemenea încorporată în anexa unui nou regulament privind exceptarea în bloc în ceea ce privește ajutorul pentru IMM-uri ⁽³⁾.
3. Cu toate acestea, în vederea faptului că definiția IMM-urilor servește ca instrument general de referință în cadrul Orientărilor privind ajutorul de stat, care conțin mai multe referiri la definiția IMM-urilor, Autoritatea consideră utilă încorporarea noii definiții a IMM-urilor, stabilită în noua Recomandare 2003/361/CE a Comisiei, în cadrul Orientărilor privind ajutorul de stat. Noul capitol 10 încorporează astfel noua definiție a IMM-urilor stabilită în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽⁴⁾.
4. Trebuie specificat în mod clar faptul că, în conformitate cu
 - (i) articolele 48, 81 și 82 din Tratatul CE, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Comunităților Europene; și
 - (ii) articolele 34, 53 și 54 din Acordul SEE, astfel cum sunt interpretate de Curtea AELS și de Curtea de Justiție a Comunităților Europene,o întreprindere trebuie considerată a fi orice entitate, indiferent de forma sa juridică, care este angajată în activități economice, inclusiv, în special, entitățile angajate într-o activitate artizanală, precum și orice alte activități individuale sau familiale, pe bază de parteneriate sau asocieri, angajate în mod regulat în activități economice.
5. Criteriul numărului de angajați («criteriul efectivului de personal») rămâne fără îndoială unul dintre cele mai importante și trebuie să fie respectat ca principalul criteriu; introducerea unui criteriu financiar este, cu toate acestea, un complement necesar pentru perceperea dimensiunilor și a performanței reale a unei întreprinderi, precum și a poziției acesteia în comparație cu concurenții săi. Nu este totuși de dorit utilizarea cifrei de afaceri ca unic criteriu financiar, în special deoarece întreprinderile din sectorul comercial și de distribuție au prin natura lor valori ale cifrei de afaceri mai mari decât întreprinderile din sectorul de producție. Astfel, criteriul cifrei de afaceri trebuie să fie combinat cu cel al totalului bilanțului, un criteriu care reflectă prosperitatea pe ansamblu a unei afaceri, oricare dintre aceste două criterii putând să fie depășit.
6. Plafonul cifrei de afaceri se referă la întreprinderi angajate în tipuri foarte diferite de activitate economică. Pentru a nu restricționa necorespunzător utilitatea pe care o prezintă aplicarea definiției, aceasta trebuie actualizată pentru a lua în considerare atât modificările prețurilor, cât și ale productivității.
7. În ceea ce privește plafonul pentru totalul bilanțului, în absența oricărui element nou, se justifică menținerea abordării conform căreia plafoanelor cifrei de afaceri li se aplică un coeficient bazat pe raportul statistic dintre cele două variabile. Tendința statistică cere realizarea unei creșteri mai mari a plafonului cifrei de afaceri. Deoarece tendința diferă în funcție de categoria de mărime a întreprinderii, se recomandă, de asemenea, ajustarea coeficientului astfel încât să reflecte tendința economică pe cât de fidel posibil și să nu fie penalizate microîntreprinderile și întreprinderile mici în raport cu întreprinderile mijlocii. Acest coeficient este foarte aproape de valoarea 1 în cazul microîntreprinderilor și al întreprinderilor mici. Pentru simplificare, prin urmare, pentru aceste categorii trebuie aleasă o singură valoare pentru plafonul cifrei de afaceri și pentru plafonul bilanțului total.

⁽¹⁾ Recomandarea 96/280/CE a Comisiei (JO L 107, 30.4.1996, p. 4).

⁽²⁾ Decizia nr. 198/03/COL a Colegiului din 5 noiembrie 2003 (JO L 120, 12.5.2005, p. 39).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutorului de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (JO L 10, 13.1.2001, p. 33), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 364/2004 al Comisiei din 25 februarie 2004 (JO L 63, 28.2.2004, p. 22). Ambele regulamente au fost incorporate în secțiunea 1f din anexa XV la Acordul SEE prin Decizia nr. 88/2002 a Comitetului mixt (JO L 266, 3.10.2002, p. 56 și Suplimentul SEE nr. 49, 3.10.2002, p. 42) și Decizia nr. 131/2004 a Comitetului mixt (JO L 64, 10.3.2005, p. 67 și Suplimentul SEE nr. 12, 10.3.2005, p. 49).

⁽⁴⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei privind definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

8. Microîntreprinderile – o categorie de întreprinderi mici, importantă în special pentru dezvoltarea antreprenoriatului și crearea de locuri de muncă – trebuie de asemenea să fie mai bine definite.
9. Pentru o mai bună înțelegere a poziției economice reale a IMM-urilor și pentru a elimina din această categorie grupurile de întreprinderi a căror putere economică o poate depăși pe cea a adevăratelor IMM-uri, trebuie să se facă o deosebire între diferitele tipuri de întreprinderi, în funcție de gradul lor de autonomie, dacă dețin participații la alte societăți care nu implică o poziție de control (întreprinderi partenere) sau dacă sunt afiliate la alte întreprinderi. Se menține limita de participație de 25 %, prevăzută în Recomandarea 96/280/CE a Comisiei, sub care o întreprindere este considerată autonomă.
10. Pentru încurajarea creării de întreprinderi, finanțarea prin emisiune de capital propriu a IMM-urilor și dezvoltarea rurală și locală, întreprinderile pot fi considerate autonome în ciuda unei participații de 25 % sau mai mari, deținute de anumite categorii de investitori care au un rol pozitiv în finanțarea și crearea de întreprinderi. Cu toate acestea, condițiile impuse acestor investitori nu au fost specificate în prealabil. Cazul persoanelor fizice sau grupurilor de persoane fizice care desfășoară în mod regulat activități de investiții de capital de risc («business angels») necesită o mențiune specială deoarece – în comparație cu alți investitori de capital de risc – capacitatea acestora de a oferi consiliere adecvată noilor antreprenori este extrem de valoroasă. Investițiile acestora în capitalul propriu completează de asemenea activitatea societăților de investiții cu capital de risc, deoarece pot oferi sume mai mici într-o etapă timpurie a vieții întreprinderii.
11. Pentru simplificare, în special pentru statele și întreprinderile AELS, în definirea întreprinderilor afiliate se vor utiliza condițiile prevăzute în articolul 1 din Directiva 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate ⁽¹⁾ astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ în măsura în care aceste condiții corespund scopurilor prezentului capitol. Pentru întărirea stimulentei pentru investițiile în finanțarea prin emisiune de capital propriu a unui IMM, s-a introdus prezumția absenței unei influențe dominante asupra întreprinderii în cauză, în conformitate cu criteriile din articolul 5 alineatul (3) din Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale unor anumite forme de societăți comerciale ⁽³⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/65/CE.
12. Trebuie de asemenea să se țină seama, în cazurile corespunzătoare, de relațiile dintre întreprinderi care trec prin persoane fizice, pentru a se asigura că doar acele întreprinderi care necesită în mod real avantajele care revin IMM-urilor din diferitele reguli sau măsuri în favoarea acestora vor beneficia într-adevăr de acestea. Pentru limitarea examinării acestor situații la strictul necesar, luarea în considerare a acestor relații a fost restricționată la piața relevantă sau la piețele adiacente – făcându-se referire, acolo unde este cazul, la definiția dată de Autoritate «piețelor relevante» în anexa I din decizia sa privind definiția pieței relevante în scopul legii competiției în cadrul SEE ⁽⁴⁾.
13. Pentru evitarea distincțiilor arbitrare între diferite organe publice dintr-un stat AELS și dată fiind necesitatea certitudinii juridice, s-a considerat necesară confirmarea faptului că o întreprindere cu 25 % sau mai mult din capitalul său sau din drepturile sale de vot controlate de o instituție publică nu este o IMM.
14. Pentru ușurarea sarcinii administrative a întreprinderilor și pentru simplificarea și accelerarea procesării administrative a cazurilor pentru care este necesar statutul de IMM, este oportun să se permită întreprinderilor să utilizeze declarații pe proprie răspundere pentru a certifica unele din caracteristicile lor.
15. Este necesară stabilirea detaliată a structurii efectivului de personal în scopul definirii unei IMM. Pentru a promova dezvoltarea formării profesionale și a cursurilor intensive este de dorit ca, la calcularea numărului de angajați, să nu se ia în considerare ucenicii și studenții cu contracte de formare profesională. De asemenea, concediile maternale sau paternale nu vor fi luate în considerare.
16. Diferitele tipuri de întreprinderi definite în funcție de relația lor cu alte întreprinderi corespund unor grade de integrare diferite în mod obiectiv. Se recomandă prin urmare aplicarea de proceduri distincte pentru fiecare dintre aceste tipuri de întreprinderi la calcularea cantităților care reprezintă activitățile și puterea economică a acestora.

⁽¹⁾ Directiva 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 (JO L 193, 18.7.1983, p. 1), încorporată în secțiunea 4 din anexa XXII a Acordului SEE.

⁽²⁾ Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 283, 27.10.2001, p. 28), încorporată în secțiunea 4 din anexa XXII a Acordului SEE prin Decizia nr. 176/2003 a Comitetului mixt din 5.12.2003 (JO L 88, 25.3.2004, p. 53 și Suplimentul SEE nr. 15, 25.3.2004, p. 14).

⁽³⁾ Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 (JO L 222, 14.8.1978, p. 11), încorporată în secția 4 a anexei XXII a acordului SEE.

⁽⁴⁾ Decizia Colegiului nr. 46/98/COL din 4 martie 1998 (JO L 200, 16.7.1998, p. 46 și Suplimentul SEE nr. 52, 18.12.1997, p. 10). Această decizie corespunde notificării Comisiei privind definiția pieței relevante în scopul legii competiției comunitare (JO C 372, 9.12.1997, p. 5).

10.2. Definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii

10.2.1. Întreprinderea

17. O întreprindere este considerată a fi orice entitate angajată într-o activitate economică, indiferent de forma sa juridică. Aceasta include, în particular, persoanele care lucrează pe cont propriu și afacerile de familie angajate în activități artizanale sau alte activități, precum și parteneriatele și asociațiile angajate într-o activitate economică.

10.2.2. Efectivul de personal și plafoanele financiare care determină categoriile de întreprinderi

18. Categoria microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii este formată din întreprinderile care au mai puțin de 250 de angajați și care au o cifră de afaceri anuală care nu depășește 50 de milioane de euro și/sau al căror bilanț anual nu depășește 43 de milioane de euro.

19. În cadrul categoriei IMM-urilor, o întreprindere mică este definită ca o întreprindere care are mai puțin de 50 de angajați și a cărei cifră de afaceri și/sau bilanț anual nu depășește 10 milioane de euro.

20. În cadrul categoriei IMM-urilor, o microîntreprindere este definită ca o întreprindere care are mai puțin de 10 angajați și a cărei cifră de afaceri și/sau bilanț anual nu depășește 2 milioane de euro.

10.2.3. Tipuri de întreprinderi luate în considerare în calcularea numărului de angajați și a valorilor financiare

21. O «întreprindere autonomă» este orice întreprindere care nu este clasificată drept întreprindere partener în sensul punctelor 22-23 sau drept întreprindere afiliată în sensul punctelor 24-28.

22. «Întreprinderi partener» sunt toate întreprinderile care nu sunt clasificate drept întreprinderi afiliate în sensul punctelor 24-28 și între care există următoarea relație: o întreprindere (întreprindere din amonte) deține, individual sau împreună cu una sau mai multe întreprinderi afiliate în sensul punctelor 24-28, un procent de 25 % sau mai mult din capitalul sau drepturile de vot ale unei alte întreprinderi (întreprindere din aval).

23. Cu toate acestea, o întreprindere poate fi clasificată drept autonomă, neavând prin urmare nicio întreprindere partener, chiar dacă pragul de 25 % este atins sau depășit de următoarele tipuri de investitori, cu condiția ca acești investitori să nu fie afiliați, în sensul punctelor 24-28, fie individual fie în comun, la întreprinderea în cauză:

(a) societăți publice de investiții, societăți cu capital de risc, persoane sau grupuri de persoane care desfășoară în mod regulat activități de investiții de capital de risc și care investesc capital propriu în întreprinderi necotate la bursă («business angels»), cu condiția ca investiția totală realizată de aceștia într-o singură întreprindere să fie mai mică de 1 250 000 de euro;

(b) universități sau centre de cercetare non-profit;

(c) investitori instituționali, inclusiv fonduri de dezvoltare regională;

(d) autorități locale autonome cu un buget anual mai mic de 10 milioane de euro și cu mai puțin de 5 000 locuitori.

24. «Întreprinderile afiliate» sunt acele întreprinderi între care există oricare dintre raporturile de mai jos:

(a) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau membrilor la o altă întreprindere;

(b) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, conducere sau supraveghere ale unei alte întreprinderi;

(c) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei alte întreprinderi în baza unui contract încheiat cu aceasta din urmă sau a unei prevederi din statutul sau contractul de societate al acesteia;

(d) o întreprindere care este acționar sau membru al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau membri ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau membrilor întreprinderii respective.

25. Se pornește de la presupuziția că nu există nicio influență dominantă dacă investitorii enumerați la punctul 23 nu se implică direct sau indirect în gestionarea întreprinderii respective, fără a aduce atingere drepturilor lor ca acționar.
26. Întreprinderile între care există oricare dintre raporturile descrise la punctul 24 prin intermediul uneia sau mai multor întreprinderi ori prin oricare dintre investitorii menționați la punctul 23, sunt de asemenea considerate întreprinderi afiliate.
27. Întreprinderile între care există unul sau altul dintre raporturile descrise mai sus prin intermediul unei persoane fizice sau al unui grup de persoane fizice care acționează împreună sunt de asemenea considerate întreprinderi afiliate dacă își desfășoară activitatea sau o parte din activitate pe aceeași piață relevantă sau pe piețe adiacente.
28. O «piață adiacentă» este considerată a fi acea piață pentru un produs sau serviciu situată direct în amonte sau în aval de piața relevantă.
29. Cu excepția cazurilor prevăzute la punctul 23, o întreprindere nu poate fi considerată IMM dacă 25 % sau mai mult din capital sau drepturi de vot sunt controlate direct sau indirect, în comun sau individual, de către unul sau mai multe organisme publice.
30. Întreprinderile pot da o declarație privind statutul de întreprindere autonomă, întreprindere parteneră sau întreprindere afiliată, inclusiv date privind plafoanele prevăzute în secțiunea 10.2.2. Declarația poate fi făcută chiar dacă capitalul social este repartizat astfel încât nu este posibil să se determine exact de cine este deținut, situație în care întreprinderea poate declara cu bună credință că poate presupune în mod legitim că nu este deținută în proporție de 25 % sau mai mult de o singură întreprindere sau, în comun, de mai multe întreprinderi afiliate. Aceste declarații se fac fără a aduce atingere verificărilor și investigațiilor prevăzute de reglementările naționale sau SEE.

10.2.4. Datele utilizate pentru efectivul de personal și valorile financiare și perioada de referință

31. Datele care trebuie aplicate efectivului de personal și valorilor financiare sunt cele aferente ultimului exercițiu financiar aprobat și sunt calculate pe bază anuală. Ele se iau în calcul de la data închiderii conturilor. Valoarea selectată pentru cifra de afaceri se calculează cu excluderea taxei pe valoarea adăugată (TVA) și a altor taxe indirecte.
32. În cazurile în care, la data închiderii conturilor, o întreprindere constată că, pe bază anuală, a depășit sau a căzut sub plafonul efectivului de personal sau sub plafonul financiar menționate în secțiunea 10.2.2, aceasta nu va conduce la pierderea sau obținerea statutului de întreprindere mijlocie, mică sau microîntreprindere, cu excepția cazului în care plafoanele menționate sunt depășite pe parcursul a două exerciții financiare consecutive.
33. În cazul întreprinderilor nou-înființate ale căror conturi nu au fost încă aprobate, datele care se vor utiliza vor fi derivate dintr-o estimare *bona fide* efectuată în decursul anului financiar.

10.2.5. Efectivul de personal

34. Efectivul de personal corespunde numărului de unități de muncă pe an (UMA), adică numărul de persoane care au lucrat cu normă întreagă în întreprinderea respectivă sau în contul acesteia pe întreaga perioadă a anului de referință. Munca persoanelor care nu au lucrat întregul an, munca celor care au lucrat cu normă parțială, indiferent de durată și munca angajaților sezonieri sunt calculate ca fracții din UMA. Personalul constă din:
 - (a) salariați;
 - (b) persoane care lucrează pentru întreprindere, sunt subordonații acesteia și sunt angajați conform legislației naționale;
 - (c) asociați-administratori;
 - (d) parteneri care desfășoară o activitate regulată în cadrul întreprinderii și care beneficiază de avantaje financiare din partea acesteia.
35. Ucenicii sau studenții angajați în programe de formare profesională în baza unui contract de ucenicie sau de formare profesională nu fac parte din personal. Durata concediilor maternale sau parentale nu este luată în considerare.

10.2.6. Determinarea datelor unei întreprinderi

36. În cazul unei întreprinderi autonome, toate datele, inclusiv numărul de angajați, sunt determinate în mod exclusiv pe baza evidențelor contabile ale întreprinderii respective.
37. Datele, inclusiv efectivul de personal, ale unei întreprinderi care prezintă întreprinderi partenere sau afiliate se stabilesc pe baza evidențelor contabile și a altor date ale întreprinderii, sau, dacă există, pe baza conturilor consolidate ale întreprinderii respective sau a conturilor consolidate în care întreprinderea este inclusă prin consolidare.
38. Datelor la care se face referire la punctul 37 li se vor adăuga datele oricărei întreprinderi partenere a întreprinderii în cauză, situată imediat în amonte sau în aval de aceasta. Agregarea este proporțională cu procentul de participare la capital sau la drepturi de vot (care este mai mare). În cazul unei participări încrucișate, se aplică procentul cel mai ridicat.
39. Datelor la care se face referire la punctele 37 și 38 li se adaugă 100 % din datele oricărei întreprinderi care este afiliată direct sau indirect de întreprinderea în cauză, în cazurile în care datele nu sunt deja incluse în conturi prin consolidare.
40. Pentru aplicarea punctelor 37-39, datele întreprinderilor partenere ale întreprinderii în cauză trebuie să provină din evidențele contabile și din celelalte date ale acestora, consolidate dacă există. Acestora li se adaugă 100 % din datele întreprinderilor afiliate de întreprinderile partenere, cu excepția cazurilor în care datele contabile ale acestora au fost deja incluse prin consolidare.
41. Pentru aplicarea aceluiași puncte 37-39, datele întreprinderilor afiliate de întreprinderea în cauză trebuie să provină din evidențele contabile și din celelalte date ale acestora, consolidate dacă există. Acestora li se adaugă, *pro rata*, datele oricărei eventuale întreprinderi partener ale respectivei întreprinderi afiliate, situată imediat în amonte sau în aval de aceasta, cu excepția cazului în care au fost deja incluse în conturile consolidate într-un procent cel puțin proporțional cu procentajul identificat conform punctului 38.
42. Atunci când în evidențele consolidate nu apar date privind personalul pentru o anumită întreprindere, cifrele privind numărul de angajați se calculează prin agregarea proporțională a datelor aferente întreprinderilor partenere și prin adăugarea datelor întreprinderilor cu care întreprinderea în cauză este afiliată.

10.2.7. Revizuire

43. Pe baza unei revizuii a aplicării definiției conținută în prezentul capitol, care urmează a fi redactată în urma emiterii de către Comisia europeană a proiectului în acest sens și luând în considerare orice modificări aduse articolului 1 din Directiva 83/349/CEE privind definiția întreprinderilor afiliate în sensul directivei respective, Autoritatea, dacă este necesar, va adapta definiția conținută în prezentul capitol și în special plafoanele pentru cifra de afaceri și bilanțul total generale pentru a ține cont de experiența și evoluțiile economice din cadrul SEE.

10.3. Adoptarea

44. Noul capitol 10 se va aplica începând de la data adoptării sale de către Autoritatea de Supraveghere a AELS.”
-